

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยทำนายการดูแลตนเองของผู้ป่วยเด็กวัยเรียน โรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว (Predictive Factors on Self-Care of School-Age Leukemic Children)
ชื่อผู้เขียน	นางสาวลลิตา น้อยคุณ
ระดับปริญญา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรียกมล รัตนกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉริยา ปทุมวัน
ปีการศึกษา	2551

บทคัดย่อ

โรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวเป็นโรคที่พบบ่อยที่สุดและเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการเสียชีวิตของเด็กไทยที่อยู่ในวัยเรียน จากภาวะความรุนแรงของโรคที่ผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวต้องเผชิญ รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็ก ยังส่งผลกระทบต่อครอบครัวอีกด้วย จากการรักษาที่ต้องใช้ระยะเวลานานนั้น ผู้ป่วยเด็กมีความจำเป็นที่ต้องได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในการเพิ่มความสามารถของผู้ป่วยเด็กในการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อการดูแลตนเอง และจากการศึกษาที่ผ่านมาพบถึงการศึกษาในปัจจัยของตัวผู้ป่วยเด็กเป็นส่วนใหญ่ การศึกษาในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายการดูแลตนเองของผู้ป่วยเด็กวัยเรียนโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวที่ประกอบด้วยปัจจัยในด้านครอบครัว โดยนำทฤษฎีการดูแลตนเองของโอเร็มมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวอายุ 6-12 ปี ที่มารับการตรวจรักษาที่คลินิกโรคมะเร็ง แผนกผู้ป่วยนอกกุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี และผู้ดูแลจำนวนกลุ่มละ 120 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามอัตนัยทัศนคติของผู้ป่วยเด็กมะเร็งเม็ดเลือดขาว แบบสอบถามการดูแลตนเองของผู้ป่วยเด็กมะเร็งเม็ดเลือดขาว และแบบสอบถามการเผชิญปัญหาของผู้ดูแล ผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เมื่อนำไปทดลองใช้กับผู้ป่วยที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย ได้ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ 0.826, 0.804 และ 0.834 ตามลำดับ

ผลการวิจัยพบว่าผู้ป่วยเด็กมีคะแนนการดูแลตนเองและอัตมโนทัศน์อยู่ในระดับสูง และสำหรับผู้ดูแลมีคะแนนการเผชิญปัญหาอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน ระดับการศึกษาของผู้ป่วยเด็ก อัตมโนทัศน์ของผู้ป่วยเด็ก และการเผชิญปัญหาของผู้ดูแลมีความสัมพันธ์กับการดูแลตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $<.05$ อัตมโนทัศน์ของผู้ป่วยเด็กและการเผชิญปัญหาของผู้ดูแล สามารถทำนายการดูแลตนเองของผู้ป่วยเด็กได้ ร้อยละ 21.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าแนวทางในการช่วยให้ผู้ป่วยเด็กวัยเรียนโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวมีการปฏิบัติกิจกรรมในการดูแลตนเองที่ดีได้นั้น พยาบาลควรให้ส่งเสริมอัตมโนทัศน์ของผู้ป่วยเด็กและในขณะเดียวกันจะต้องช่วยให้ผู้ดูแลมีการเผชิญปัญหาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้ป่วยเด็กกลุ่มนี้มีพฤติกรรมการดูแลตนเองที่ดีและมีผลลัพธ์ทางสุขภาพที่ดีต่อไป